

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Ústav románských studií

Posudek diplomové práce Andrey Hlubučkové
Vedoucí práce: PhDr. Olga Nádvorníková, PhD.
Oponent: Mgr. et Mgr. Radka Mudrochová, Ph.D.
Ústav románských studií FF UK

Název diplomové práce: Participe passé composé en français et ses équivalents en tchèque

Jazyk práce: francouzština

Obsah práce. Předmětem předkládané diplomové práce je korpusová analýza syntaktického a sémantického fungování francouzského složeného participia ve vztahu k jeho českým protějškům, a to v porovnání textů beletristických a odborných.

Formální aspekty práce. Práce je psána přehledně a autorka prokazuje bezpečné zvládnutí příslušné odborné terminologie, např. otázku rozlišení složeného a trpného pasiva. Jazykové chyby a překlepy jsou vzácné, např. *nous espérons d'apporter* (str. 9) nebo *Francouzská mluvnice* proposit (str. 32). Občas se vyskytne méně vhodný výběr slov (např. *Le Bon usage décrit que....* str. 11) nebo opakování (str. 10).

Bibliografické zdroje použité v práci jsou dostatečné a rozmanité (autorka zpracovala podklady z české i francouzské lingvistické tradice); bibliografické odkazování pomocí autora a roku je systematické (jen spoluautor Evy Havu není Pierrand, ale Pierrard).

Hodnocení obsahu práce a náměty k diskusi. V úvodních kapitolách autorka podrobně představuje zkoumaný jazykový jev, kterému se francouzská gramatická literatura soustavně nevěnuje. Je proto třeba ocenit i tento přínos práce.

V empirické části práce je potřeba ocenit pečlivost zpracovaných analýz a systematickost ve zkoumání zvolených faktorů (pozice sekundární predikace vůči primární, syntaktická funkce, sémantická interpretace a typ českého protějšku). Autorka dospívá k zajímavým závěrům, např. u participie passé composé konstatuje převahu funkce *épithète détachée* nad absolutní konstrukcí, srovnatelnost frekvence zkoumaného jevu v obou textových typech a dominanci časového významu. Frekvenční analýzy ppé composé s vloženými pozicemi mezi pomocné sloveso a minulé přičestí a bez nich by však bylo vhodné shrnout do jedné tabulky, protože se v obou případech jedná o stejný tvar (str. 45–46). U vyhodnocování významů konstrukcí by pak bylo potřeba zmiňovat i případy, kdy nelze jednoznačně sémantický typ určit – představené tabulky implikují, že ve všech případech byla interpretace jednoznačná.

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Ústav románských studií

Závěrem můžeme předložit některé drobné poznámky a otázky k diskusi:

1. vzhledem k tomu, že *ppé composé* může plnit funkci *attribut de l'objet*, ale také funkci *attribut indirect du sujet*, bylo by potřeba kapitolu 2.3.4 přejmenovat;
2. příklad (32) nelze transformovat do přípustky, a to ani pomocí explicitního indikátoru *tout*, protože oba děje nejsou pragmaticky v opozici/kontradikci, a nemohou tedy vyjadřovat negovanou kauzalitu (str. 34);
3. v příkladu (42) na str. 62 není adverbium *puis* indikátorem časového významu následujícího *ppé composé*, protože funguje nikoli *intrafrasticky*, ale *interfrasticky*: spojuje tuto příkladovou větu s předchozí;
4. na str. 33 autorka uvádí, že přípustkový i podmínkový význam *ppé composé* musejí být explicitně lexikálně signalizovány; u přípustkového významu jsou signály jasné (spojky) – jaký signál ale má autorka na mysli u významu podmínkového?
5. na str. 49 autorka konstatuje, že ve většině případů je agentem *ppé composé* podmět řídicí *propozice*; je možné navrhnout vysvětlení této tendence?
6. vyskytl se v datech případ *ppé surcomposé*?
7. podle Le Goffika lze *interpozici* považovat za variantu *antepozice*; je možné na základě analyzovaných dat toto tvrzení podpořit? Jsou např. tendence v sémantické interpretaci *ppé composé* podobné v těchto dvou pozicích?

Pro předkládanou bakalářskou práci navrhuji hodnocení **v ý b o r n ě**.

V Praze dne 4. 9. 2020

PhDr. Olga Nádvoříková, PhD.